

XXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903. Afsnit D. Statstilskud til Kommunerne.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17. Marts 1910.)

Kravene om Statskassens Deltagelse i Udredelsen af de kommunale Skattebyrder ere ikke af ny Dato, og til Trods for de mange Millioner, der alt udredes, ere disse Krav saa langt fra at være forstummede, at de snarere kunne siges at være stærkere end nogen Sinde før. Der kan saaledes nævnes: Andragender fra „Københavns Magistrat“, „Den danske Købstadforening“ og „De samvirkende Sogneraadforeninger“.

Hvorvidt det, samfundsmæssig set, er rigtigt, uden Hensyntagen til den enkelte Kommunes større eller mindre Skatteevne, at udrede Statstilskud til alle Kommuner i Flæng, turde være ret stærk Tvivl underkastet.

Nogen brugbar Maalestok for, hvorledes Skatteevnen forholdt sig til Skattebyrden i Kommunerne, fandtes ikke før Vedtagelsen af Loven af 1903 om Indkomst- og Formueskatten til Staten, men med Vedtagelsen af denne Lov ere vi saa at sige traadte ind i en ny Æra.

Samtidig med Vedtagelsen af foranævnte Lov vedtoges Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, i hvis Afsnit D. „Statstilskud til Kommunerne“ det første Skridt til en Udligning af de ulige kommunale Skattebyrder foretoges. At denne Lovs Virkninger ikke ere betydningsløse, kan vises ved et Eksempel: Af to Sognekommuner har den ene en Udgift til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Hjælpekasser og Sygekasser af i alt 59,950 Kr. 59 Øre og har modtaget i Statstilskud 144 Kr. 44 Øre; den anden har til samme Formaal en Udgift af i alt 9,020 Kr. 79 Øre og har modtaget i Statstilskud 1,860 Kr. 66 Øre. (I Sognekommunerne regnes Udgifterne til Lønningerne ved Skolevæsenet, som bekendt, ikke med ved Fordelingen.)

Ved Udredelsen af et meget stort Statstilskud vilde, med de i sidstnævnte Lov indeholdte Fordelingsregler, kunne naas et gunstigt Resultat for de Kommuner, hvis Skatteevne er i særlig Grad overanstrengt;